

Alkotó: Matyikó Tibor

Ahol közel a természet

A napokban kiállítás nyílt az egri Megyei Könyvtárban Matyikó Tibor festőművész legújabb alkotásaiból. A bükki kis faluban, Szentdomonkoson élő művész nem először mutatkozott be az egri művészetkedvelő közönség előtt, s számos kiállítása volt már egyénileg és csoportosan is az ország minden részében. Ám, amikor elfoglaltságait sorolja, a festészet mellett sok minden másról is szó esik.

....-Ornitológus vagyok-jegyzi meg lakonikus tömörséggel, amikor eredeti szakmájáról faggatjuk. -Huszonöt évig természetfotózással foglalkoztam, azt hiszem, magától értetődő, hogy a környezet is érdekelt, ahol a madarak élnek. Ezért költöztem a faluba, szinte az erdő közepébe. Ha mondjuk, azt kérjük tőle, mutatná be nekünk, laikus természetbarátoknak, hogyan is néz ki a fakopáncs, nem késlekedik a szakszerű válasszal: - A tarkójáról indul egy fekete kantár, amit a szem felé egy fekete csík elválaszt. Aztán egy fehér folt, de ez a balkáni fakopáncson hiányzik. A szárnyakon két folt, a hímnek ezen kívül a tarkóján piros folt található.

....A természet ismerője és szerelmese néhány esztendeje abbahagyta a fotózást. Rajzceruzát, ecsetet vett a kezébe. A fénykép aprólékosságával és precizitásával rajzolta le a fákat, állatokat, madarakat, miközben autodidaktaként sajátította el az ecsetkezelés fortélyait. Könyveket illusztrált, rajzai szaklapokban jelentek meg. A fények és a színek játéka ragadta meg a fantáziáját, s itt már nem a fényképek objektivitása volt a fontos. Ami a képeken megjelent az a természet, ahogyan egy mindinkább egyéni látásmóddal rendelkező, egyre sokoldalúbb művész látja.

....-Elkezdtem festeni, vászonra, lemezre, különböző technikákkal – vallja. – Ma már ez a munka izgat leginkább, a témavilág változatlan. Ahogy a fények látszanak az én szememben, azt szeretném hűen visszaadni. Festem a tájat, éveket töltöttem el azzal, hogy megismerjem annak a vidéknek a karakterét, ahol élek. Mert ez nem a Mecsek, vagy a Bakony, hanem a hevesi táj. Mások a színek, a formák, más a lelke a tájnak. A tér a fényekben mutatkozik meg. A csúcs-fényekre és az árnyékokra kell nagyon figyelni. Precíz magyarázat ez is, miként a fakopáncs bemutatása. Matyikó Tibor a valóság, a környezet pontos megfigyelője. Pontosan megfigyelni valamit pedig csak akkor tudunk, ha a megfigyelésünk tárgya fontos nekünk. Nem lehet kétséges: a természetfestő ornitológusnak fontos a környezet, ahol él, s arra törekszik, hogy képeivel a természet megismerésére, szeretetére mozgósítson.

....Ami mégis némi váltást jelent, s a legutóbbi kiállítás bizonyosága ennek, hogy a természetben élő ember is érdeklődik a művészt. Újabban portrékat fest, megkapóan kedves gyermekarcokat. A természeti lét törékeny szépsége jelenik meg ezeken a festményeken, a fények és árnyékok mesteri alkalmazásával. Mintha csak úgy, kedvtelésből kezdte volna vászonra vinni a portrékat, amelyek aztán egyre fontosabbak lettek, segítenek kiteljesedni egy alkotói stílust.

....-Nekem mindegyik évszak kedves – tér vissza kedvenc témájára. – Mégis, legjobban az őszt szeretem. A csodálatos színek, és a Nap különleges sugárzása miatt. A levegőnek illata van, az elmúlásé. S a leginkább megkapó a sokhangú csend...

2004.március 10.

Hekeli Sándor

KOKTÉL

EGRI ÜZLETI MAGAZIN